

lundborg (Krabbe) udkastet den Tanke, at dersom Forslaget overhovedet skulde faa nogen praktisk Betydning, maatte vi driste os til at indføre en Bestemmelse, der gik ud paa, at enhver Handel, med Hensyn til hvilken der ikke udtrykkelig ved Handelens Indgaaelse var taget Forbehold om, at den skulde afgøres ad almindelig Retsvej, skulde ind under Voldgiften. Denne Tanke fandt Tilslutning hos en hel Del af de ærede Medlemmer, som da havde Ordet, og ogsaa hos den højtærede Justitsminister, idet han ved den Lejlighed udtalte, at der allerede under Udarbejdelsen af Forslaget havde været Tanker oppe hos ham om at indsette en Bestemmelse om, at ethvert Spørgsmaal af den vedkommende Art skulde ind under Voldgift, men naar han desuagtet ikke havde indført en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, var Grunden den, at han frygtede for, at det skulde volde Forslaget Vanskeligheder paa dets Vej igennem Tinget. Tanken er imidlertid tagen op i Udvalget, og hele Udvalget har sluttet sig dertil. Det er det, det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, gaar ud paa at fastslaa. Den Ændring, der er stillet, er den, som har størst Betydning. Dernæst gaar Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 ogsaa ud paa at samle Lovens Hovedbestemmelser i Lovens første Paragraf; den gaar nemlig ud paa at omskrive hele Lovens første Paragraf, saaledes at denne kommer til at lyde som følger: „Naar Tvistigheder opstaa mellem Parterne i Køb eller Bytte af levende Kvæg, Heste, Svin, Faar eller saadanne Husdyrs levende Afkom, skal ethvert Spørgsmaal om Handelens Tilbagegang i Anledning af Mangler ved det afhændede og om Erstatning eller Afslag i Køb eller Byttesummen i Anledning af saadanne Mangler høre under Voldgiftsmænds Afgørelse efter de i det følgende indeholdte nærmere Regler, medmindre Parterne ved Handelens Afslutning have taget Forbehold om, at Tvistigheder, der maatte opstaa af Handelen, skulle afgøres ad almindelig Retsvej“.

Dernæst er der tilføjet i Slutningen af Paragraffen, at ogsaa de Tvistigheder, som maatte opstaa af Handler, der ere gjorte ved Auktion eller paa auktionlignende Vilkaar, falde ind under Voldgiften. Grunden til, at det er taget med, er, at der, saa vidt jeg ved, rundt om i Landet foregaar Handler paa den Maade, at en Del Handelsmænd indkøber Kreaturer, som de saa avertere til Salg paa en bestemt Dag. Saa vidt jeg ved, foregaar Handelen ikke paa den Maade, at der sker

Overbud, det er altsaa ikke egentlige Auktioner, men der er dog den Forskel paa disse Handler og almindelige Handler, at der opstilles Auktionsbetingelser, der nærmest gaa ud paa, at Køberen skal tage Kreaturet i den Tilstand, i hvilken det forefindes paa Salgsdagen, svarende til den almindelige Auktionsbetingelse, at Køberen modtager det købte saaledes, som det forefindes paa Auktionsbordet, og at det staar for hans Regning og Risiko, naar der er givet Hammerslag for Budet. Men det er noget tvivlsomt, om det vil faa nogen praktisk Betydning, at den Slags Handler ogsaa inddrages under Voldgiften, thi jeg maa forudsætte, at de Folk, der befatte sig med den Slags Handler, ville indføre i deres Betingelser, at de Tvistigheder, der opstaa som Følge af slige Handler, ikke skulle falde ind under Voldgift, og sker dette, vil det jo ingen praktisk Betydning faa.

Til § 2 er der stillet 3 Ændringsforslag under Nr. 2, 3 og 4. Kun den ene af disse Ændringer, den under Nr. 2, har nogen praktisk Betydning, den gaar nemlig ud paa, at der skal sættes et Semikolon efter „Byraadet“ i 5te Linie, at Resten af dette Punktum udgaar, og at der i Stedet for sættes: „paa Landet indstille Sogneraadene 1 Mand fra hver Kommune, og blandt disse udmelder Amsraadet det ovenfor nævnte Antal“, saaledes som det er fastsat ovenfor i samme Paragraf. I det oprindelige Forslag stod der, at Amsraadet skulde foretage Udmeldelsen, men her er der givet et bredere Grundlag, idet der gives Sogneraadene Lejlighed til at indstille 1 Mand i hver Kommune, blandt hvilke derefter det i Paragraffen fastsatte Antal maa udmeldes. Og deraf udnævner saa Politimesteren igen de to Voldgiftsmænd, som faa at beskæftige sig med hver enkelt Sag.

Ændringsforslag Nr. 3 er blot en sproglig Ændring, der gaar ud paa at ændre Ordet „Funktionstid“ til „Tjenestetid“, og Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa at ændre „Skønnende“ til „Skøn“.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 gaar ud paa at fastsætte Bestemmelse om, i hvilken Retskreds saadanne Tvistigheder skulle afgøres. I Forslaget siges, at saadanne Tvistigheder høre under den Retskreds, i hvilken Handelen er indgaaet, men Udvalget har ment, at det vilde være rigtigere at forandre dette, idet de fleste Handler ville være indgaaede paa Markedsdagene i Byerne. Der har for Resten været forskellige Meninger om dette Spørgsmaal,